

מבט מקרוב

עונש – בפרשה מסופר על כך שה' רצה להעניש את כל העם בגלל חטאם של קרח וחבריו. משה ואהרון מבקשים ממנו להימנע מכך ולהעניש רק את החוטאים. "האיש אָחֵד יִחַטָּא, וְעַל כָּל-הָעֵדָה תִּקְצָף?"
מה אתם חושבים, האם נכון להעניש קבוצה גדולה רק בגלל כמה ילדים שעשו מעשה לא טוב?
האם קרה לכם פעם דבר דומה?

הידעת?

בפרשה כתוב שהאדמה בלעה איתה גם את כל הרכוש שהיה לקרח. בתלמוד הבבלי מתואר קרח כאדם עשיר מאוד. ומכאן הביטוי בעברית "עשיר כקורח" כלומר הכוונה לאדם עשיר מאוד.

שיר לפרשה

בארץ אהבתי
השקד פורח

משתגע כבר
מלך להיות

מילה בפרשה

תְּקַצֹּף – קִצָּף.

כָּעַס, הִתְרַגַּז, הִתְעַצֵּב

חידה

בספר שמות מסופר על עוד מטה ששינה את צורתו המקורית. של מי היה המטה ולמה הפך?

(יחזקאל 4: 2, 3, 4, 5)

פרשת קורח

"...וַיָּבֵא מֹשֶׁה אֶל-אֱהֱלֵ הָעֵדוּת, וְהִנֵּה פָּרַח מִטֶּה-אֶהֱרֹן, לְבֵית לִוִי; וַיֵּצֵא פָּרַח וַיֵּצֵץ צִיץ, וַיִּגְמַל שְׂקָדִים."
(י"ז כ"ג)

מה בפרשה

משה מנהיג את העם מאז צאתם ממצרים ובמהלך הנדודים במדבר. יחד איתו אהרון אחיו אשר משרת לפני ה' במשכן. יום אחד קם קרח בן יצהר משבט לוי, ואיתו שלושה אנשים משבט ראובן: דתן, אבירם ואון בן פלת, ואיתם עוד מאתיים וחמישים מנשיאי העדה, אנשים בעלי מעמד גבוה, ועמדו לפני משה ואהרון וטענו בפניהם שאין זה הגון שרק הם מנהיגים את העם. הם טוענים שכל העם קדוש, ומשה ואהרון לקחו גם את ההנהגה וגם את הכהונה, למרות שאינם חשובים ובכירים יותר מהם.

בתגובה נופל משה על פניו מרוב צער, ואומר להם שמחר יודיע ה' מי הוא המנהיג הנבחר. הוא מצווה על כל אחד מהם להביא מחתה (כלי לאיסוף גחלים) שבה יניחו קטורת ויציתו אש וכך יעשו גם משה ואהרון, ובבוקר יסמן ה' באיזו מחתה הוא בחר וכך ידעו כל העם מיהו הכהן הנבחר. למחרת בבוקר עומדים קורח ועדתו בפתח אוהל מועד ומולם משה ואהרון, כשכל עם ישראל צופה. ה' אומר למשה ואהרון כי הוא רוצה להעניש את כל העם. משה ואהרון מתחננים אליו כי אין סיבה להעניש את כל העדה, ואם אדם אחד מתוך העם חטא מדוע שכולם יענשו? ה' מתרצה, ומסתפק בהענשת המורדים. האדמה נפערת וכולעת את קרח, דתן ואבירם, משפחתם ורכושם.

ואש יוצאת מאוהל מועד ופוגעת במאתיים וחמישים מקטירי הקטורת. העם מבוהל מאוד, וכועס על משה ואהרון שבגללם קרה אסון גדול כל כך. כדי להרגיע את העם הכועס מבקש ה' מכל שבט להביא מטה (מקל) אחד, ועליו שמו של נשיא השבט, ושם אהרון על מטה שבט לוי. שנים עשר המטות, יונחו במשכן למשך הלילה, ובבוקר יפרח אחד המטות וזה יהיה הסימן מיהו השבט הנבחר לכהונה. בבוקר מתגלה המטה של שבט לוי כשהוא פורח וזה הסימן הגלוי והברור לכל העם כי שבט לוי נבחר. הפרשה מסתיימת בתפקידי שבט לוי המשרתים בעבודות המשכן, ובחלקם בקורבנות שהעם מביא. מוזכר כאן כי שלא כמו שאר השבטים, לבני שבט לוי אין נחלה משלהם, והם מקדישים את חייהם לעבודת המשכן.